

KIYAFETTE SÜNNET NELERDİR?

Kıyafet meselesi müslümanlar arasında çok ihtilaflı ve karışık bir durumdadır.

Türkiye'de ve dünya çapında bütün müslümanlar bu işte on derece muzdarib ve çaresiz bir haldedir.

Konuya girerken, bu hususta temel dayanak alacağımız birkaç hadisi şerif zikrederim:

“Her kim bir kavme benzerse, o da onlardan-dır.”

“Sizden öncekilerin yoluna karış karış arşın arşın uyacaksınız, hatta onlar kertenkele yuva-sına girseler, siz de oraya girmeye çalışacak-sınız...” (Buhari)

Kıyafet denilince, islam fıkhında insanın yaratılış şekli anlaşılır. Yani kafa, çene, el ayak kemiklerinin görüntüsü. Araplarda buna dayalı olarak kimlik okuma, neseb bilme gibi maharetli olanlar vardı. Bu iş tecrübeyle alakalı olup, bununla dini bir hüküm isbat edilemez.

Bu gün kıyafet denilince anlaşılan, üzerimize giydi-ğimiz elbiseler ve şekilleridir.

Şimdi sünnet olarak giyilen elbiseleri tanıtalım.

CÜBBE:

Cübbe, erkelerin gömlek üzerine, en üste giyilen geniş bir elbisedir. İlk dönemlerde kol bölümleri yarık olurdu. Kollar ordan dışarı çıkartılırdı. Daha sonraları bölgelere göre değişik şekiller alan cübbe, kollu olarak giyildi. Ancak, alimler için kollarının (yen kısmı nın) geniş olması müstehabtır.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve selleme, asbahtan Zül-Yedeyn r.a. isimli bir Zat, sırmalı nakışlı bir cüb-be hediye etti. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem de kendi cübbesini ona hediye etti.

Sonra namaz kılarken cübbenin sırmaları nakış-ları gözüne ilişince, namazdan sonra hemen onu çıkartıp o zata geri gönderdi ve eski cübbesini talep etti: **“Namazda beni az kalsın meşgul edecekti”** buyurdu.

Bununla, elbiselerin süslü olmamasına, sade ve temiz olmasına dikkat etmemiz lazım geldiği anla-şılmıştır.

Cübbe giymenin sünnet olduğunu bildikten sonra; acaba hangi faidesi vardır? Dersek; deriz ki: Cübbe-nin maddi –dünyevi- ve manevi –uhrevi- pek çok faidesi vardır.

Geniş olmakla bedenimizi örter, vucut hatlarını gizler, eğilip kalkarken avret yerlerinin açılmasını önler. Soğuk sıcak karşısında tedbir olur. Erkekleri kadından ayırır.

Ubade bin Samit r.a şöyle dedi:

“Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem, üzerin-de yünden olan bir cübbeyle yanımıza çıkıp geldi...”

Esmâ binti Ebî Bekir r.anha’dan şöyle rivayet edildi:

“Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in tayle-sandan (kalın dokunmuş) cübbesi vardı, ibrişimle dokunmuştu, onunla düşmana karşı savaşırdı...”

Tebuk savaşından dönerken, Resulullah sallalla-hu aleyhi ve sellem abdest almak için bineğinden indi.

Abdest alırken kollarını yıkamak istedi de dar olduğu için cübbenin alt kısmında kollarını çıkarta-rak yıkadı. Bu rivayet Muğire ibni Şu’be r.a. tarikıyla, Buhari ve Müslimde zikredilmiştir. Başka bir riva-yette:

“Üzerinde Şam işi bir cübbe vardı, kol uçları (yenleri) dardı” şeklinde geldi.

Bu rivayetlerden anlaşılan, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem hizada (ikamet) ve seferde cübbe giyinmiştir.

KAMİS – GÖMLEK:

Ümmü Seleme r.a.nha’dan rivayetle, şöyle de-miştir:

Resulullah’a s.a.v en sevimli gelen elbise, Kamis-gömlek- idi.

Esmâ binti Yezid el Ensari r.anha’dan rivayetle:

Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in kamisi nin kol ucu, dirseğine kadar geniş idi.

Ancak gömleğin aşağıya doğru uzunluğu ayakları (yan çıkıntıları) geçmeyecektir, zira Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu:

“Allahu teala kıyamet günü, kibir için izarının ucunu yerlere sürükleyene (rahmetle) bakmaz.”

ŞALVAR:

Şalvar, gömlek altına giyilen, iki bacaklı geniş elbisedir.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Arafat’ ta hutbe okuyup şöyle buyurdu:

“Her kim izar (gömlek) bulamazsa şalvar giyin-sin, her kim nalin bulamazsa mest giyinsin.” (Buhari 2/654)

İhramlının giyinemeyeceği şeyleri zikreden Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle

buyurdu:

“İhramlı olan kamis giyemez, sarık takamaz, şalvar giyemez, kokulu (ihram) olmaz, mest giyemez...” (Buhari)

Bu hadisi şeriflerden anlaşılan şalvarın giyilmesi-nin de sünnet olduğudur. ihramlı için dikişli elbise yasak olduğundan şalvarın giyilmesi ihramdan sonra ya kalır. Dar pantolonlar, islami kıyafet yerine geç-mez. İyi düşünelim, namazda eğilince arkadan belin açılması, vucut hatlarının belli olması, ancak şalvar ve cübbeyle kapatılabilir.

SARIK – İMAME:

Sarık hakkında pek çok hadisi şerifler vardır. Bazılarını zikredeceğiz, ancak bu zaman vehhabi bid'at ehli reformculara göre, giyim kuşam meselesi, teferruat ve adet kabilinden olup, onlar asla bu hususlardaki rivayetleri kabul etmezler. Hadisi şerifle ri kabul etmeyenleri kim kabul edecek?

“Sarıkla kılınan iki rekat, sarıksız kılınan yetmiş rekattan daha hayırlıdır.”

“Nafile veya farz namaz sarıkla kılınıncı, sarıksız kılınan yirmibeş namaza denk olur. Cuma sarıkla kılınırsa, sarıksız kılınan yetmiş cumaya denk olur.” (İbni Asakir – ibni Ömer'den)

“Sarıkla kılmaya devam edin; zira bu, melek-lerin simasıdır. Onun ucunu sırtınızından sarkıtınız.” (ibni Ömer)

“Allahu teala bana Bedir ve Huneyn günü, şu sarıklı meleklerle yardım etti. Muhakkak

sarık, küfürle iman arasında perdedir.” (Ali’den)

“Bizimle müşrikler arasındaki fark, takke üzerine sarık sarmamızdır.”

Feyzu-l Kadir’de şu açıklama vardır:

“Nafile veya farz namaz sarıkla kılınınca, sarıksız kılınan yirmibeş namaza denk olur. Cuma sarıkla kılınırsa, sarıksız kılınan yetmiş cumaya denk olur.”

Zahir olan bundan murad, örfte bildiğimiz sarıktır. Şayet takke ile namaz kılsa, sarıkla namaz kılmış olmaz. İbni Asakir, Tarih kitabında, **İmamı Malik’ten** şu rivayeti zikretti:

Sarığı terk etmek uygun değildir. Muhakkak ben, yüzümde henüz tüy bitmediği halde iken sarıklı idim. (Feyzu-l Kadir: 4/297)